

[Aksel Larsen.]

var ellers en lille Smule for morsom, naar han i denne sene Time forlangte Besked om Landets Valutastilling. Han burde vide fra sin Forgænger i Embedet, som Ordfører for Det konservative Folkeparti i disse Debatter, at der for Maaneder siden er nedsat et erhvervsøkonomisk Udvalg af Folketinget, og dette har først for faa Dage siden faaet de Oplysninger, det beagtede for Maaneder siden. Saa lang Tid tager det altsaa for Regeringen at fremskaffe Oplysninger.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har været en virkelig trofast Støtte for Regeringen. Jeg ved godt, at han gør sig lidt utilbens i disse Dage vedrørende det nye Skattelovkompleks, men saa maa han lære af affinde sig med denne Regerings Arbejdsmetoder. Vi andre derimod har ganske vist Ret til at kritisere den. Men jeg synes, det er lidt morsomt, at man forventer, at en Regering, som har været saa mange Maaneder om at give et Folketingsudvalg nødtørftige Oplysninger, saadan mir nichts dir nichts paa en halv Time skal kunne komme med en saadan Oversigt.

I øvrigt siger det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, at det er fuldkommen fantastisk at paastaa, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen gør det, at Genopbygningen er til Ende, for se, der mangler Varer i Butikkerne. Jeg har ikke sagt, at Genopbygningen er fuldstændigt til Ende, men jeg har sagt, at den økonomiske Genopbygning er til Ende, for saa vidt som Erhvervslevet har sin Produktionsevne. Det ærede Medlem kan i Statistiske Efterretninger se, hvorledes det forholder sig med Produktionen nu i Forhold til Produktionen i et Normalaar før Krigen: den er højere. Det er ikke der, der mangler noget. At skaffe de Livsfornødenheder, der mangler, er ikke blot et Spørgsmaal om at arbejde i saa og saa mange Timer, men det er ogsaa et Spørgsmaal om en fornuftig Plan fra Regeringens Side. Det er det, der mangler, og det er det, som efter min Mening er den alvorligste Aarsag til, at det staa saa skidt til med Forsyningerne i Øjeblikket. Hvis vi fik bedre Plan i Forsyningerne og fik de Varer, der er til Stede, fordelt noget retfærdigere, vilde det se anderledes ud.

Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen spurgte, hvorledes jeg stillede mig til Demonstrationer af politisk Karakter som den, vi havde i Rigsdagsgaarden forleden. Det ærede Medlem siger, at han selv hørte

min Tale dernede. Jeg gaar ud fra, at han har opfattet den. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at jeg mente, hvad jeg sagde, saa kan det ærede Medlem vel ikke være i Tvivl om, hvad jeg mente om Demonstrationen. Han kan aabenbart ikke lide den Slags udenomsparlamentariske Demonstrationer. Jeg hørte ham ikke udtale sin Misbilligelse af Bondetoget i sin Tid, men det var maaske, fordi det ikke var Arbejdere fra Burmeister & Wain.

Saa siger det ærede Medlem om de Betingelser, daværende Folketingsmand Knud Kristensen stillede for at gaa ind i Samlingsregeringen i 1940, at dem havde man ikke fra anden Side gjort Ophævelser over, for dem var jo alle Partier, som gik ind i Samlingsregeringen, enige om, og man gennemførte denne Politik i Samdrægtighed. Jeg kan vanskeligt tro, at denne Paastand fra det ærede Medlem kan staa uimodsagt. Det kan ikke være rigtigt, at Socialdemokratiet har været enigt i, at dette var den helt rigtige og gode Politik, og den skulde gennemføres. Jeg mener, vi har noget at bebrejde Socialdemokratiet, fordi det bøjede sig for det Ultimatum, der blev fremsat fra Venstres Side under Udnyttelse af den Situation, Danmark var kommet i. Det havde ikke været nødvendigt. Jeg vægrer mig ved at tro, at en Paastand om, at ogsaa Socialdemokratiet med fuld Musik gik ind for denne Politik, kan staa uimodsagt.

Hvis det i øvrigt kan glæde det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, skal jeg gerne afgive en Erklæring om, at der ikke for Tiden forhandles mellem Socialdemokratiet og det kommunistiske Parti. Jeg tvivler ikke om, at det ærede Medlem ogsaa vil kunne faa en Erklæring af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft om, at der aldrig nogen Sinde, end ikke Tusinde Aar frem i Tiden, bliver Forhandlinger, men den Slags Erklæringer, hvis de kommer, skal man ikke bygge for meget paa, for det bestemmer til syvende og sidst Danmarks Arbejdere.

Saa er der Spørgsmaalet om Bidrag til politiske Partier. Der gaar det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen uden om de Spørgsmaal, der stilles, som Katten om den varme Grød. Jeg begriber ikke, hvorfor han gør det, hvis hans Samvittighed er i Orden. Han siger, at man modtager frivillige Bidrag fra dem, der er enige med Venstre i dets Politik. Ja, jeg tvivler ikke om, at Arbejdsgiverforeningen er enig med Venstre i dets Politik, ellers vilde den ikke give Venstre Penge. Det siger altsaa en hel Del om, hvilken Politik Venstre fører. Forholdet